

Sygn. akt V CZ 71/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko E. R.

o uzgodnienie stanu prawnego nieruchomości ujawnionego w księdze wieczystej

z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 grudnia 2013 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 17 września 2013 r.

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2013 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną powoda złożoną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie o uzgodnienie stanu prawnego nieruchomości ujawnionej w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Odrzucenie to motywowano tym, że „sformułowanie wniosku o uchylenie wyroku bez oznaczenia zakresu żadanego uchylenia” nie czyni jednak zadość wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Ograniczenie bowiem wniosku do żądania uchylenia zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania bez wskazania wprost, czy uchylenie ma nastąpić w całości lub części, jest - zdaniem Sądu - nieusuwalną wadą skargi kasacyjnej.

W zażaleniu powoda podnoszono zarzut naruszenia art. 396⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP i sformułowano w nim wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia jako nieuzasadnionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. istotnie przewidziano zasadniczy element każdej skargi kasacyjnej w postaci wyraźnego wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę zaskarżonego orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądania uchylenia i zmiany. Skarga kasacyjna stanowi szczególny środek zaskarżenia, a do jej wniesienia uprawniony jest profesjonalny pełnomocnik, od którego należy wymagać znajomości konstrukcyjnych elementów tego środka (por. art. 398⁶ § 1 k.p.c.).

Należy jednak dopuścić możliwość odstępstwa od wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jeżeli wnioski kasacyjne dadzą się wyprowadzić w sposób oczywisty już z treści wniesionej skargi kasacyjnej. Jeżeli bowiem z części wstępnej skargi wynika wyraźnie to, że zaskarżono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 29 marca 2012 r. „w całości” (s. 233 akt sprawy), to tym samym sformułowany na następnej stronie wniosek kasacyjny o „uchylenie wyroku (tego Sądu) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania” nie powinien budzić

wątpliwości odnośnie do jego zakresu. Należy bowiem przyjąć, że obejmuje on jednak całe kwestionowane rozstrzygnięcie, aczkolwiek zawiera ono - jako rozbudowane - kilka rozstrzygnięć, tj. samo rozstrzygnięcie merytoryczne i rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów sądowych, także korzystne dla strony powodowej (skarżącej, k. 215 akt sprawy).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).